

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

gældende inden for de mange interesser, der kan være involveret.

Regeringen har ment, at kommissionens forslag udgør et så værdifuldt grundlag for overvejelserne her i det høje ting og ude omkring i befolkningen, at man har fundet det rigtigst nu at fremsætte forslaget til en helt fri debat.

Det vil i denne forbindelse være betydningsfuldt, at problemerne kan drøftes i sammenhæng med de bidrag til en ny jordlovgivning, som påregnes fremsat i det kommende folketingsår, men regeringen lægger vægt på, at diskussion om de særlige naturfredningsproblemer kan påbegyndes allerede i løbet af sommeren.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå punkterne 2-8 på dagsordenen.

Man gik da til punkt 9:

Spørgsmål til ministre.

Af *Bundgård* til socialministeren:

„Vil ministeren tage skridt til, at de vejledende satser for ydelse af supplerende hjælp efter lov om revalidering § 7 og loven om offentlig forsorg § 53, stk. 4, hæves, så de giver mulighed for at „opretholde familiens hidtidige levevilkår inden for rimelige grænser“?“

Skriftlig begrundelse.

I praksis har det vist sig, at familier, der på grund af revalidering eller langvarig sygdom skal klare sig efter de vejledende satser, ikke blot tilnærmelsesvis kan opretholde den levestandard, de er vant til. F. eks. betyder formuegrænsen på 30.000 i eget hus, at et meget stort antal revalidender og langvarigt syge totalt afskæres fra hjælp.

Hvad specielt hjælpen til langvarigt syge angår, skal anføres, at den måde, den nuværende transbestemte hjælp administreres på, betegner et tilbageskridt i forhold til den mulighed, der eksisterede efter den tidligere lov om invalidepension, der åbnede mulighed for tilkendelse af midlertidig pension.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Bundgård: Socialministeren udtalte i sidste spørgetid, af hjælpeydelseerne efter § 7 i revalideringsloven kunne udligne nogle af de sociale uretfærdigheder, der var et resultat af, at de individuelle ydelser var for små. Desværre er det sådan, at der findes visse vejledende takster, som benyttes rundt omkring på socialkontorerne. Det er ikke alle, der praktiserer dem ens, for der er nogle socialkontorer, der giver mindre end de vejledende takster. Men det betyder i hvert fald i praksis, at det er meget vanskeligt at leve op til lovens ord om, at man så vidt muligt skal sikre en rimelig levestandard for de pågældende familier. Derfor vil jeg gerne høre, om man har gjort sig nogle overvejelser om at sætte de vejledende takster op, sådan at socialudvalgene rundt omkring får en mulighed for virkelig at leve op til det, der står i revalideringsloven.

Socialministeren (Nathalie Lind): De lovbestemmelser, der refereres til i spørgsmålet, tager som udgangspunkt, at der foreligger en trangssituation, som skal afhjælpes; bestemmelserne forudsætter altså, at der af det sociale udvalg anlægges en vis transbedømmelse ved afgørelsen af, hvilken hjælp der skal ydes. På den anden side er det klart meningen, at der i disse tilfælde ikke kun skal ydes en hjælp, der tillader, at man kan klare sig på eksistensminimum; der skal ydes en hjælp, som inden for rimelige grænser tillader den pågældende familie at opretholde sit hidtidige leveniveau. Som jeg har sagt før, og som spørgeren jo også refererer til, er det dette, der er givet udtryk for i lovbestemmelserne, og det fremhæves, at der ud over den egentlige underholdshjælp også kan ydes hjælp på anden måde, og også andre udgifter end dem, der direkte er nævnt i bestemmelserne, vil man efter omstændighederne kunne dække.

Nu spørges der i dag, om de vejledende regler, som findes i et cirkulære og er omtalt i spørgsmålet, svarer til lovbestemmelserne. Disse vejledende regler angiver som udgangspunkt for fastsættelsen af